

8.

Aan het einde van het werkjaar moeten de schoolartsen elk afzonderlijk aan den magistraat verslag van hun werk als schoolarts zenden, waarvoor formulieren ten dienste gesteld worden.

9.

Moet de schoolarts behalve in den schoolvacantietijd de stad voor langer dan acht dagen verlaten, of is hij door ziekte verhinderd dan moet hij op zijn eigene kosten voor een plaatsvervanger zorgen en moet hiervan den magistraat kennis geven.

10.

Voor hun diensten ontvangen de schoolartsen een vergoeding, welke om de drie maanden uitbetaald wordt.

11.

Het benoemen van de schoolartsen geschiedt voor onbepaalden tijd. Wanneer zij hun betrekking neer willen leggen moeten zij drie maanden voor het nederleggen dit melden.

12.

De magistraat behoudt zich het recht voor, om deze dienstregeling te veranderen of uit te breiden.

Zooals U begrijpt, is niet iedereen evenzeer ingenomen met het aanstellen der schoolartsen en met de aangegeven dienstregeling. Binnen kort hoop ik U mede te kunnen deelen, wat de tegenstanders tegen de schoolartsen en tegen hun dienst aanvoeren.

Königsberg in Preussen, 2 Juni 1898.

D. B. BOKS.

---

— o < > o —

## INGEZONDEN.

---

ANTWOORD AAN DR. VAN DER SIJP.

„Zie o. m. het zeldzaam arrogant optreden van Dr. MILO in „het *Maandschrift voor Heilgymnastiek* n<sup>o</sup>. 3, Jaarg. 1898”.

*WelEdele Zeergel. Heer!*

Een enkel woordje over dit „blijk van collegiale welwillendheid” voorkomende in een noot op blz. 1074 van het vorig nummer van dit blad. De verantwoordelijkheid daarvoor blijve geheel voor uwe rekening. Evenwel meen ik te moeten opmerken, dat door het debiteeren van zulk een onwellevendheid de zaak der Heilgymnastiek niet gebaat wordt. Veeleer hadt gij haar gediend, indien gij waart ingegaan op mijn uitnodiging sub 3 van het bewuste stukje in het *Maandschrift voor Heilgymnastiek* n<sup>o</sup>. 3, blz. 60, waar ik zeide:

„Mocht een mijner collegae, medici, het onderwerp ter hand willen nemen „in het *Geneesk. Tijdschrift, Medisch Weekblad*, of eenig ander Medisch Vakblad, „verklaar ik mij gaarne tot repliek bereid”.

Daarop hebt gij het stilzwijgen bewaard, en komt nu op eens met een voor de lezers van *dit* Tijdschrift ongemotiveerde qualificatie. Dat is niet fair.

Over den inhoud van uw artikel zelf, onmiskenbaar met vaardigheid geschreven, zal ik niet uitweiden. De beantwoording was bij collega Dr. P. H. VAN EDEN in goede handen.

Ook ik hoop van harte met U en verwacht in vol vertrouwen met collega V. EDEN, dat op de Algemeene Vergadering onbevooroordeeld een beslissing zal genomen worden ten opzichte der conclusiën van het Commissie-Rapport.

Het spijt mij U onaangenaam te moeten zijn, maar weet wel dat dit antwoord door U zelf geprovoceerd is.

*Hoogachtend*

's-Gravenhage, 27 Juni 1898.

J. GERARD MILO.

De door den Heer MILO aangehaalde noot was mij tot mijn spijt ontgaan; anders zou ik ze stellig niet hebben toegelaten.

Red.-Gér.

---

## BERICHTEN.

---

### BUITENLAND.

**BOSTON. — Operatievrees.** Als men het verre bericht mag gelooven, heeft een bewoner van Boston een briefje laten drukken en op zijn vest laten naaien, waarop men lezen kon: „*mijn apendix is al weggenomen*”. Naar de reden gevraagd, antwoordde hij: „als ik op straat eens ongesteld mocht worden en men mij naar een ziekenhuis mocht brengen, wil ik voorkomen, dat men mij weer den buik opent, want in dergelijke gevallen wordt iemand „altijd dadelijk de apendix afgenomen” (*Gaz. Hebdom.*)

**EDINBURGH. — Lord Lister.** Den 15den Juni is aan Lord LISTER gelijktijdig met den opperbevelhebber Lord WOLSELEY het eereburgerschap van Edinburgh aangeboden. De Lord Provost overhandigde hem het diploma in een zilveren kistje, terwijl hij in een rede zijn groote verdiensten huldigde. In zijn antwoord zeide LISTER, dat de eer, hem bewezen, nog grooter was, omdat hij die gelijktijdig ontving met den beroemden Britschen legeraanvoerder. Het werk van den chirurg geleet in sommige opzichten op dat van den soldaat, hoewel gelukkig de gelijkenis thans niet zoo groot was als vroeger. Hij dankte den Lord Provost voor diens herinnering aan het aandeel, dat hij gehad had in het bereiken van die uitkomst, want hij beschouwde alle wereldsche onderscheidingen als niets in vergelijking met de hoop, dat hij mocht geweest zijn het middel om het menschelijk lijden voor een deel te verminderen (*Lancet* 25 Juni).

**BERLIJN. — Geneeskundige club.** De club, waarvan vroeger sprake is geweest, is den 12den Juni in de zalen van het Westminster's Hôtel geopend.

— **Psychiater en Rechter.** Prof KLEMPERER komt in de *Deutsche med. Wochenschr.* op tegen het optreden van de rechterlijke macht in het volgende